

Μουσικό αφιέρωμα για τα 200 χρόνια από την Έξοδο του Μεσολογγίου, στο «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» με τον π. Χρίστο Κυριακόπουλο

/ [Ενορίες](#)

Η δημοτική μουσική παράδοση αποτελεί πολύτιμο συμπλήρωμα της ιστορίας. Διασώζει τα γεγονότα, τα συναισθήματα και τα ιδανικά των αγωνιστών, προβάλλοντας την ελευθερία, την αυτοθυσία, την αντοχή και την ιστορική συνείδηση ως θεμελιώδεις αξίες του ελληνικού λαού.

Μουσικό αφιέρωμα για τα 200 χρόνια από την Έξοδο του Μεσολογγίου (Κυριακή Βαΐων 1826), πραγματοποιήθηκε στο Πνευματικό Κέντρο του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, την Πέμπτη 15 Οκτωβρίου, στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...».

Την επιμέλεια και παρουσίαση της μουσικής παράστασης, είχε **ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Χρίστος Κυριακόπουλος** με τη συνοδεία ορχήστρας παραδοσιακών οργάνων. Συμμετείχε στο τραγούδι ο Διαμαντής Ρουμελιώτης και συνόδευσαν οι μουσικοί: Κωνσταντίνος Γεωργούλης, βιολί, Κώστας Κοπανιτσάνος, κλαρίνο, Κλέαρχος Κορκόβελος, σαντούρι, Ελένη Κυριακοπούλου, κανονάκι,

Γιαννούλης Μαργώνης, λαούτο και Ανδρέας Νιάρχος, κρουστά και φλογέρα.

Η εκδήλωση περιλάμβανε δημοτικά τραγούδια και σκοπούς από την Αιτωλοακαρνανία και την ευρύτερη περιοχή της Ρούμελης, τα οποία σχετίζονται με την εποποιία των ελευθέρων πολιορκημένων της πόλεως του Μεσολογγίου και αναδεικνύουν την γενναιοψυχία των αγωνιστών του.

Αρχικά, παρουσιάστηκαν δύο καθιστικά τραγούδια αφιερωμένα στον θάνατο του Μάρκου Μπότσαρη, του Σουλιώτη οπλαρχηγού που σκοτώθηκε στη μάχη του Καρπενησίου. Ο θάνατός του προκάλεσε βαθιά θλίψη στον ελληνικό λαό, ενώ η κηδεία του στο Μεσολόγγι συνοδεύτηκε από θρήνους και μοιρολόγια. Τα δημοτικά τραγούδια διατηρούν ζωντανή τη μνήμη του ηρωισμού και της αυτοθυσίας του, υπενθυμίζοντας τη σημαντική συμβολή του στον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα.

Ιδιαίτερη θέση κατέχει η πολιορκία του Μεσολογγίου, η οποία πραγματοποιήθηκε σε τρεις φάσεις. Η τρίτη πολιορκία διήρκεσε από τις 25 Απριλίου 1825 έως τις 10 Απριλίου 1826 και ολοκληρώθηκε με την ηρωική Έξοδο των πολιορκημένων. Η τραγική κατάληξη συγκλόνισε την Ευρώπη και ενέπνευσε τον εθνικό ποιητή Διονύσιο Σολωμό να δημιουργήσει το έργο του «Ελεύθεροι Πολιορκημένοι». Τα δημοτικά τραγούδια περιγράφουν την αποφασιστικότητα των Μεσολογγιτών, οι οποίοι, παρά την έλλειψη τροφίμων και πολεμοφοδίων, αρνήθηκαν να παραδοθούν. Η πείνα, η δίψα και η σωματική εξάντληση παρουσιάζονται ως δοκιμασίες που ανέδειξαν το ηθικό μεγαλείο και την προσήλωσή τους στην ελευθερία.

Ο π. Χρίστος αναφέρθηκε επίσης στην πολιορκία του Αιτωλικού, στις 5 Οκτωβρίου 1823. Οι Τούρκοι διέκοψαν την υδροδότηση της πόλης, με αποτέλεσμα οι κάτοικοι να υποφέρουν από τη δίψα. Ωστόσο, η άφιξη ενισχύσεων υπό τον Κίτσο Τζαβέλα ανάγκασε τους πολιορκητές να αποχωρήσουν. Το σχετικό τραγούδι εξυμνεί την αντοχή και την αποφασιστικότητα των κατοίκων.

Στη συνέχεια, παρουσιάστηκαν τραγούδια που εξυμνούν την απομόνωση και την ανυποχώρητη στάση του Μεσολογγίου, το οποίο αντιστέκεται μόνο του, ενώ άλλα κάστρα παραδίδονται. Παράλληλα, έγινε αναφορά στη ζωή των κλεφταρματολών, οι οποίοι ασκούσαν στο τρέξιμο, στη σκοποβολή και στη ρίψη της πέτρας. Τα αγωνίσματα αυτά αποτελούσαν μέσα σωματικής προετοιμασίας, αλλά και πηγές τιμής και κοινωνικής αναγνώρισης.

Σημαντική ήταν και η αναφορά στους κλέφτες του Βάλτου και του Ξηρομέρου, με χαρακτηριστικές μορφές τον Χρήστο Μηλιώνη και τον Μάρκο Μπότσαρη, που συνέβαλαν στην αντίσταση κατά της οθωμανικής εξουσίας. Άλλα τραγούδια ανέδειξαν την αγωνιστική παράδοση των Σουλιωτών και τη μακρόχρονη ελπίδα των πολιορκημένων για την απελευθέρωσή τους.

Τέλος, παρουσιάστηκαν τραγούδια όπως ο «Γιάννος ο Περατικός» και το «Εσείς παιδιά κλεφτόπουλα», που συνδέονται με την ηρωική δράση των κλεφταρματολών. Τα πουλιά λειτουργούν συχνά ως αγγελιοφόροι των δυσάρεστων ειδήσεων, ενώ οι στίχοι εκφράζουν τον πόνο του αποχωρισμού και τον φόβο της ανακοίνωσης του θανάτου.

Η δημοτική μουσική παράδοση αποτελεί πολύτιμο συμπλήρωμα της ιστορίας. Διασώζει τα γεγονότα, τα συναισθήματα και τα ιδανικά των αγωνιστών, προβάλλοντας την ελευθερία, την αυτοθυσία, την αντοχή και την ιστορική συνείδηση ως θεμελιώδεις αξίες του ελληνικού λαού.

